తాను నడుస్తున్నది వక్రమార్గంలో అని అతనెలా తెలుసుకోగలిగాడు?

వి. లక్ష్మణరావు కథ

బొమ్మ—బొరుసు

"బ్రదర్ కొన్నిరోజులనుంచి చూస్తున్నాను. ఇన్నాళ్లు డల్ గా గెడ్డం పెంచేసి ఈ లోకంతో సంబంధంలేనట్టు తిరిగావు. ముందు పార్టీలకు కూడా రానని కసరి తప్పించుకు తిరిగావు. ఈ రోజు షేవ్ చేసుకుని నీట్ గా తయారవుతున్నావు. ఏంటి బ్రదర్ ఈ మార్పు వెనుక కథ" రూమ్మేటు రవిని రంగారావు అడిగాడు .

"మనసుపడ్డంలో ఆనందం, ఆవేదన, ఆత్రుత, ఆందోళన ఎక్స్టసీ ఎగోనీ అన్నీ అనుభవంలోకి వచ్చాయిరా రంగా. ప్రేమలో పడ్డాను. నా ప్రేమ గెలుస్తుందా ఓడుతుందా అని తెగ మదనపడ్డాను. నా ప్రేమ గెలిచే అవకాశాలు మెండుగా కనిపిస్తున్నాయి. ముందు నా ఫియాన్సీతో సింహాచలం కొండకు తీర్థయాత్ర."

"ఫియాన్సీ అంటున్నావు. ఆమెను పెళ్ళి చేసుకుంటావా?" ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు రంగారావు.

"టు లవ్ ఈజ్ నెవర్ టు సే సారీ రంగా! ఆమెను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించాను. పెళ్ళి చేసుకోవాలని నిర్ణయానికొచ్చేను. ఆ నిర్ణయంలో మార్పురాదు. నవ్ నో బైవ్స్ వివరాలు త్వరలోనే బై" హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు రవి.

రంగాకి ప్రేమ దోమ అంటే నమ్మకం లేదు. అసలు వివాహమంటేనే గిట్టదు. డబ్బు పారేస్తే సుఖం దొరుకుతుంది. బాధ్యతతో ముడిపడని హాయి అది. ముఖం కడుక్కుందామని వెళ్తా బైట తలుపు గడియపెట్టాడు రంగారావు.

తువ్వాలుతో ముఖం తుడుచుకుంటూ

బాత్‌రూమ్‌లోంచి బయటకొచ్చాడు. ఎవరో తలుపు తడుతుంటే వెళ్ళి తలుపు తీసాడు. ఎదురుగా తన ఆఫీసులో టైపిస్ట్ అనూరాధ. అందంగా అలంకరించుకుని చిరునవ్వు ముఖంలో వెలిగిస్తూ అనూరాధ. రంగారావు దృష్టిలో అరుదైన అందం అనూరాధ. ఆఫీసులో లంచ్ టైమ్‌లో భోజనం ముగిసిన తరువాత సరసమైన కబుర్లతో

రంగారావుకు మంచి కాలక్షేపాన్నిచ్చే అనూరాధ. వివాహం అయినా కన్నెపిల్లలా నవనవలాడుతూ కనిపించే సుకుమార కోమలి అనూరాధ. జీవితాన్ని ఒక ఆటగా వినోదంగా ప్లేబోయిష్‌గా తీసుకునే అనూరాధ. మగాళ్ళకులేని ఆంక్షలు, అడ్డులు, ఇన్‌హిబిషన్స్ ఆటంకాలు స్త్రీకి కూడా ఉండకూడదని అవకాశం వచ్చినప్పుడల్లా వాదించే అనూరాధ. అందం ఆడదానికి శత్రువనే సామెత ఎవరైనా ప్రస్తావిస్తే వాళ్ళమీద విరుచుకుపడే అనూరాధ.

"అలా కళ్ళప్పగించి చూడ్డమేనా లోపలకు ఆహ్వానిస్తారా?" కళ్ళతోనే చిలిపిగా నవ్వుతూ ప్రశ్నించింది అనూరాధ.

"రండి అందానికి ఆహ్వానం పలకని, పలకలేని రసికత లోపంగలవాడిని కాను. కాని ఆహ్వానం లేటుకు కారణం ఆ అందమే అని సవినయంగా మనవి చేస్తున్నాను. అలా కుర్చీలో ఆసీనులుకండి. మా రూమును పవిత్రం చేసారు మీ పాదధూళితో. మీ పొందికైన అవయవాల మెత్తదనంతో నా కుర్చీని వెచ్చదనాలతో నింపండి. వెల్ కమ్ టు యూ బ్యూటీక్వీన్" వచ్చిన అవకాశాన్ని సద్వినియోగపరముకోవడంలో ఘనుడు రంగారావు.

"థాంక్స్. అందాన్ని గుర్తించడం సహృదయుల లక్షణం. కానీ ఈ అందం వ్యర్థమవుతోంది. నా జీవితం అడవికాచిన వెన్నెలవుతోంది. నమ్మగలరా?" ముఖంలో దైన్యత కనిపిస్తుంటే స్వరమధురిమ లొలుకుతూ అంది.

అందమైన స్త్రీ ఆవేదన కూడా మధురత్వం చిందిస్తుందేమో అనిపించింది రంగారావుకు. రంగారావు విశాల వక్షస్థలమ్మీద దట్టంగా విస్తరిల్లిన నీలందనాన్ని చూస్తూ అక్కడ తలపెట్టి విశ్రమించే క్షణం కోసం ఎదురుచూస్తోంది అనూరాధ.

తొందరపడే తత్వంకాదు రంగారావుది. ఆమె ఎదురుగా కూర్చుని ఆమె రూపసంపదను వీక్షిస్తూ తీయని ఆమె కంఠస్వరాన్ని వింటూ ఎన్ని గంటలు గడిపినా తనివితీరదనుకున్నాడు రంగారావు.

"పున్నమి చందమామను మబ్బు మూసిన భావన., విరులతో బరువెక్కిన మల్లెపొదకు తెగులు పట్టిన భావన, నిండుగా ప్రవహించే నది ఎండిపోతుందన్న భావన, అందమైన చిత్రంపై తారుపూసిన భావన, మీ మాటలు విన్న తరువాత నాకు కలుగుతున్నాయి. వివరంగా చెప్తే ఆదుకోలేకపోయినా సానుభూతితో మీ మనసుకు ఊరట కలిగించగలనేమో!" మెరుస్తున్న ఆమె కనుదోయిని వీక్షిస్తూ ఊపిరికి జవాబుగా పడిలేస్తున్న వక్షస్సు సంపదకు అబ్బురపడుతూ ఆమె రాసుకున్న ఫ్రెంచ్ పర్‌ఫ్యూమ్ మనసుకు హాయి కలిగిస్తుంటే అన్నాడు రంగారావు.

"వివాహితనై భర్తతో కలిసి వుంటున్నా నేను బ్రహ్మచారిణిగానే బతికేస్తున్నానంటే నమ్మగలరా?" పైట జారడం గమనించకుండానే అంది అనూరాధ.

ఆమె పైట వెనుక అందాలు రంగారావు ముఖంలోంచి చెవుల్లోంచి వేడిగాడ్పులు పుట్టిస్తున్నాయి. కదం త్రొక్కుతున్న కోరికను అణచి పెట్టి మనసులో అనుకున్నాడు

తీయగా [illegible] మనిషిని షాక్‌కి గురిచే[illegible]

"మీరేం [illegible] స్తాను. మీరు అబద్ధం చెప్పి[illegible] స్మకం కాబట్టి" ఎదురుగానే ఉన్న [illegible] అందుకోవడం ఎప్పుడన్న చింత మనసులో విస్తరిల్లుతుంటే అన్నాడు రంగారావు. ఎర్రటి పెదాల మధ్యగా మల్లెల కాంతులీనుతున్న పలువరుస అతనిలో నాలుగు పెగ్గులు విస్కీ అందించే మత్తును కలిగిస్తున్నాయి.

"నెలలో ఇరవైరోజులు క్యాంపులు, ఊళ్లో వుండరు. మిగతా పది రోజులు స్నేహితులతో తిరుగుళ్లు, ఇంట్లో వుండరు" ఏమిటు మరికొంత స్థానభ్రంశం చెందడంతో వక్షోజాలు ముందుకుబుకుతున్న భావన కలిగింది రంగారావులో. కోరిక తీవ్రతరమవుతోంది.

"మీ స్థితికి నేను చాలా బాధ పడుతున్నాను. కానీ మన సంప్రదాయం, నీతి, సత్ప్రవర్తన మీకు..." ఎలా చెప్పాలా తెలియక ఆగిపోయాడు రంగారావు.

"నీతి గోంగూర తోటకూర. ఆయనకు లేని నీతి నాకెందుకు. బయట ఆయన తిరుగుళ్లు, కోరికలు తీర్చుకోవడాలు. మరి నా గురించి ఆలోచనలు వద్దా ఆ పెద్దమనిషికి. మగాడికో నీతి ఆడదానికో నీతి న్యాయం ఎప్పుడో నట్టేట్లో కలిసిపోయింది. ఆయన విచ్చలవిడిగా తిరుగుతుంటే ఆడదానిగా నా దారినేమాసుకోవద్దా? మీరే చెప్పండి" ఆవేశంలో ఆమె ముఖం ఎర్రబడింది. రంగారావులో మృగాన్ని తట్టిలేపుతోంది ఆమెలో ఆకర్షణ.

ఆమె ఆహ్వానాన్ని కాదనలేకపోయాడు రంగారావు. అమరసుఖాలు ఆ గదిలో ఆవిష్కరింపబడ్డాయి.

"రవి ఈ ఎత్తునుంచి క్రింద పచ్చటి పొలాలు ఎంత అందంగా కనిపిస్తున్నాయో నువ్వు ప్రక్కనుండగా ఆ అందాన్ని చూస్తూ కాలాన్ని గడపడం ఎంత హాయిగా వుందో తెలుసా?" సింహాచలం కొండమీద బస్సు వెళ్తుంటే ప్రక్కనకూర్చున్న రవితో

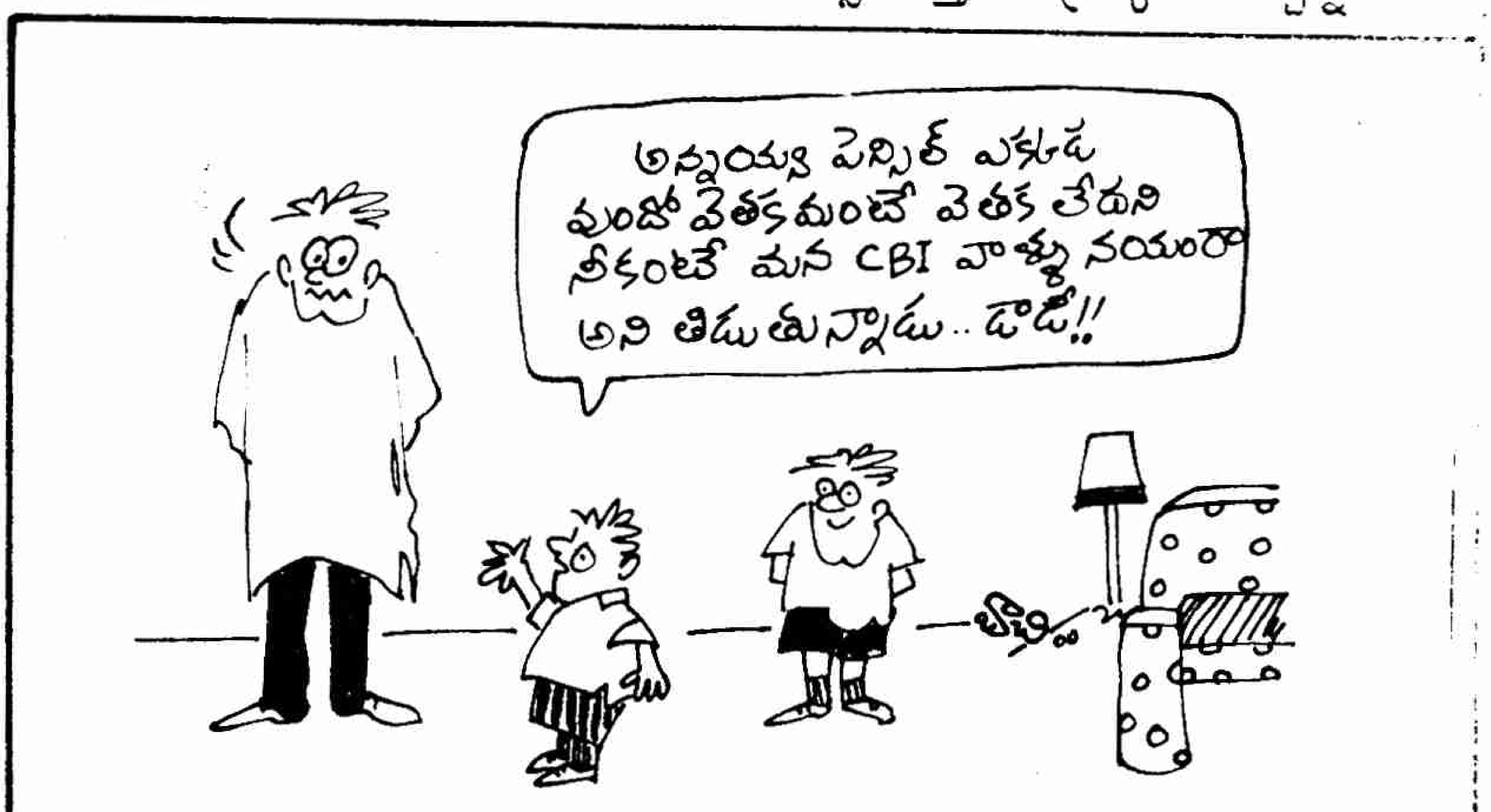

అతని ఫియాన్సీ రమ అంది.

ఆమె కురులు గాలికి ఊగుతూ తన చెంపల్ని తాకుతుండడంతో పరవశత్వ భావన కలుగుతుంటే అవునన్నాడు రవి. చల్లనిగాలి, సంపెంగల వాసనలు, సరసన ప్రియురాలు ఆమె మాటలకు తలూపుతూనే కలల్లో తేలిపోయాడు రవి.

* * *

"రమా ఈ తోట ఎంత రమణీయంగా వుంది. విరిసిన పూలతో హుందాగా నిలిచిన మొక్కలు విరగగాసిన మామిడి చెట్ల బరువులో ఒంగి నయనానందకరంగా ఉండడం, పక్షుల కిలకిలారావాలు, అబ్బ ఈ క్షణం ఇలా శాశ్వతంగా నిల్చిపోతే బావుణ్ణు" రమ ప్రక్కనే కూర్చున్న రవి పరవశత్వ భావనతో అన్నాడు.

రవి తలను తన హృది మీదకు తీసుకుని అతని కురులను సవరిస్తూ నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయింది రమ.

"రవి బస్సులో అందరూ దిగిపోయారు. అదే బస్సులో తిరిగి వెళ్తామనా?" రమ మాటలకు ప్రస్తుతానికి వచ్చాడు రవి.

"నోనో దైవదర్శనంతో మన ప్రేమాయణానికి స్వీకారం చుట్టాలి. పవిత్ర వివాహబంధం పడకముందు విడని సడలని ఆత్మీయతాబంధం పడాలి. పద కోవెల్లోకి వెళ్తాం" దైవదర్శనం చేసుకుని తిరిగి ప్రయాణమయ్యారు రవి, రమలు.

"ఈ రాత్రికి మా ఇంటిలోనే భోంచెయ్యాలి. కాదంటే ఊరుకోను" రిక్షా ఎక్కిన తరువాత రమ అంది.

"మీ వాళ్ళకు నన్ను పరిచయంచేసి మన పెళ్ళి గురించి ప్రస్తావిస్తానని చెప్పి ఎజెండాకు మరో ఐటమ్ ఏడ్ చెయ్యడం ఏం బాగాలేదు రమా!" ఆమె తొందర మెత్తదనం, వెచ్చదనం అతనికి గిలిగింతలు పెడుతుంటే అన్నాడు రవి.

"మా అమ్మ చేతివంట ఒకసారి తిన్నావంటే ఇక ఇల్లరికం అల్లుడుగా అక్కడే ఉండిపోతానంటావు. అక్కడే తిష్టవేసి కదలనంటావు"

గట్టిగా నవ్వాడు రవి. కొన్ని క్షణాలు నవ్వుతూనే వున్నాడు.

రమ ఆశ్చర్యంగా చూసింది రవిని.

"ఈ నీ అమాయకత్వమే నేను నీ ప్రేమలో పడ్డానికి కొంతవరకూ కారణం రమా! నాకు కావలసింది నీ చేతి వంట రుచి కాని..."

రమ నవ్వడం ప్రారంభించడంతో రవి వాక్యాన్ని మధ్యలోనే ఆపేసి ఆమెతోపాటే గళం కలిపాడు.

రమ ఇంట్లో ఆమె కుటుంబ సభ్యులతో గడిపిన రెండుగంటలు రవికి రెండు క్షణాలనిపించింది.

"రవి ఇంత లేటుగానా రావడం. చాలాసేపు వెయిట్‌చేసి నేను భోజనం కానిచ్చేసాను..."

"ఏమిటే రంగా ఏదో పర్‌ఫ్యూమ్ వాసన, అదో వాడిన మల్లెదండ ..."

"అడగకుండావే ఒక అందాలరాసి సుభాన్ని ఫ్రీగా ఇచ్చి వెళ్ళిపోయింది నీ ఫియాన్సీ.."

"రంగా ప్రేమ పవిత్రం, పెళ్ళి పవిత్ర

ం. వాటి ఆధారంగా జరిపే సంగమం పవిత్రం. స్త్రీ పురుష సంబంధం రెండు నిముషాల్లో ఉద్రేకాన్ని చల్లపరచుకోవడంకాదు. జీవితకాలం నిలిచే మమతబంధం పడడం, మనుగడ అమరాగ రంజితమవడం' ' గంభీరంగా అని బట్టలు మార్చుకోవడం కార్యక్రమంలో పడ్డాడు రవి.

అనూరాధ, రంగాలు తరచుగా బయట భోజనం చేయడం అనూరాధకని రంగా విరివిగా డబ్బు ఖర్చు చేయడం గమనిస్తూనే వున్నాడు రవి. దారి తప్పిన మనిషి రంగా అని రవికి తెలుసు. కానీ ఇతరులు చెప్పడం వలన మనిషి మారడు సరికదా ఆ తప్పుదోవలోనే ఇంకా వేగంగా పయనించ ప్రయత్నిస్తాడు, నిశ్శబ్ద ప్రేక్షకుడిగానే వుండిపోయాడు రవి.

ఎవరో తలుపు తడుతుంటే అప్పుడు ఆఫీసునుంచి వచ్చి బట్టలు మార్చుకున్న రవి వెళ్ళి తలుపు తీసాడు. ఎదురుగా అనూరాధ.

''రంగా ఇంకా ఆఫీసునుంచి రాలేదండీ' ' ఆమె లోపలకు రావడం ఇష్టంలేనట్టు ద్వారానికి అడ్డంగా నిలుచునే ఉన్నాడు రవి.

''తెలుసండి వచ్చేంతవరకూ వెయిట్ చేసి''

''సారీ పరాయి మగాడితో ఒంటరిగా ఉండడానికి మీకు అభ్యంతరం లేకపోయినా మీతో ఒంటరిగా ఉండడం నాకిష్టంలేదు. రంగా వచ్చిన తరువాత...''

''సరే చిన్న సాయం చేయండి. అయిదు వందలు ఉంటే ఇవ్వండి. రంగాగారు వచ్చిన తరువాత ఆయన దగ్గర తీసుకోండి ప్లీజ్'' ముఖంలో దైన్యత, మాటల్లో అర్థింపు...''

''సరే''అయిదు వంద రూపాయినోట్లు తెచ్చి ఆమెకు అందించాడు రవి. తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది అనూరాధ.

ఆలోచనల్లోపడ్డ రవికి రమ మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి.

''రవీ! నా పుట్టినరోజుకి బహుమతి

తెలీదుగా?

తనకోసం ఆఫీసుకి వచ్చిన ప్రియుడితో కోపంగా అంది జయ—

''ఏంటి మధూ నిన్ననేగా వారంవరకూ మా ఆఫీస్‌కొచ్చి నన్ను కలవడానికి ప్రయత్నించవద్దు అని లెటర్ రాసా! మళ్ళీ ఎందుకొచ్చావ్?''

''సారీ జయా! నువ్వు రాసిన లెటర్ మొత్తం షార్ట్‌హాండ్‌లో వుంది. అందులో ఏం రాసావో అడగడానికి వచ్చా! నాకు షార్ట్‌హాండ్ తెలీదుగా'' బిక్కముఖం పెట్టి చెప్పాడు.

—దేవులపల్లి రఘు (కాజీపేట)

తెచ్చావు. బాగానేవుంది. కా[illegible] ఇంత [illegible]
వీరా! మన మధ్యతరగతి జీవితాలకు పొదుపు అవసరం. ఇలా విచ్చలవిడిగా ఖర్చు చేయడం అలవాటు చేసుకుంటే మనం రేపు దంపతులమైన తరువాత సంసారం సాగించడం కష్టమవుతుంది. నెవర్ గివ్ మి కాస్ట్లీ గిఫ్ట్స్'' రమ గొంతులో మందలింపు ధోరణి.

రంగాని తలచుకుని జాలిపడ్డాడు రవి.

అప్పుడే వచ్చిన రంగా ఉస్సూరంటూ కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.ముఖంలో నీరసం, కళ్ళల్లో ఆవేదన. రంగాని చూస్తే రవికి జాలేసింది.

''రంగా ఒక అరగంట క్రితమే అనూరాధ వచ్చింది'' రంగా ముఖంలోకి చూస్తూ అన్నాడు రవి.

''ఆఫీసులో కూడా నన్ను తప్పించుకుని తిరుగుతోందే. ఇక్కడికి వచ్చిందా?'' ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు రంగా.

''అయిదువందలిమ్మని తీసుకుంది. నువ్వు తిరిగి ఇచ్చేస్తావని చెప్పింది'' నెమ్మదిగా అన్నాడు రవి.

''మైగాడ్ నా దగ్గర ఉన్నది దోచుకోవడమే కాకుండా నా పేర అప్పులు కూడా చేస్తోందా'' అని అనేసి వాలిక్కరచుకుని హడావుడిగా బయటకు వెళ్ళిపోయాడు రవి పిలుస్తూనా వినిపించుకోకుండా.

నడుస్తున్న రంగా తలలో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తున్న ఆలోచనలు. అనూరాధ సరదాల్ని తీర్చడంకోసం ఆమెకు భూరి కానుకలివ్వడంకోసం కొన్ని ఏళ్ల పొదుపును ఖర్చు చేసేసాడు రంగా. ఆమెలో ఆకర్షణ, ఆమెమీద అతను పెంచుకున్న ఆశలు అతను పూర్తిగా [illegible]ట్టు చేసాయి. అయినా పెట్టు[illegible]ని ఈ రోజు తన పేరుచెప్పి అప్పు[illegible]నికి వెనుకాడలేదు. పరిస్థితి అర్థమవు[illegible]ంది రంగాకి. మనసులో చిరాకూ, నిస్సహాయత. రిలీఫ్ కోసం బార్‌లోకి నడిచాడు రంగా.

ఒక క్యూబికిల్‌లో కూర్చుని లార్జ్ విస్కీ, చికెన్ ఫ్రై ఆర్డర్ చేసాడు. ప్రక్క క్యూబికిల్‌నుంచి నవ్వు వినిపించింది, పరిచయమైన నవ్వులా అనిపించింది.

బేరర్ విస్కీ, ప్లేట్లో చికెన్ తెచ్చి పెట్టాడు.

''సార్ మంచి సరుకు సార్. ఈ రాత్రికి రూమ్ బుక్ చెయ్యమంటారా'' బాగా పరిచయమున్న కస్టమర్ కాబట్టి అడిగాడు బేరర్.

''అలానే'' పరగ్గానే సమాధానం చెప్పాడు రంగా.

ఎంతో హుషారుగా బేరర్ ఆ టేబుల్ దగ్గరనుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

''కమాన్ యూఆర్ లక్కీ ఫెలో! ఆ ఫూల్ రంగా డబ్బును హాయిగా నువ్వు ఎంజాయ్ చేస్తున్నావు. వాడిచ్చే కానుకలు నావి, క్యాష్ నీది. ఇంకెన్నాళ్లో నాతో తిరగడులే. వాడి సమర్థత అయిపోయింది''

ఇద్దరూ గట్టిగా నవ్వడం ప్రారంభించారు.

ఆ గొంతుక అనూరాధదని రంగాకు బోధపడింది. గుండెలో గూడుకట్టుకున్న బాధ కళ్ళల్లో కన్నీటిరూపంలో సుదులు తిరుగుతోంది.

''ఇంక చాలు ఇంక తాగితే నాకెందు

కమ్మని భోజనం కూడాపెట్టి మరీ చెబుతున్నారంటే అందుకు నేనే మీకు ఎంతో రుణపడివున్నాను.

లేకపోతే నాదొక అనుమానం.

మనం ఒకరి విషయాలు మరొకరం ఏ అరమరికలు లేకుండా ఇంత ఫ్రాంక్‌గా మాట్లాడుకున్న తరువాత ఇంక మన మధ్య ఏ విషయాలు దాచుకోవలసిన అవసరం లేదు.

కానీ నేను ఎంత నమ్మకంగా నీతాని ప్రేమిస్తున్నానో ఒక సారి నాకు ఆమె మీద కొన్ని సందేహాలు కలుగక పోలేదు.

మొదటిది ఆమె చాలా ఫాస్ట్.

రెండు ఆమెగా ఆమె నన్ను తనవైపుకు లాక్కుంది.

మూడు ప్రతిసారీ నన్ను అన్నిరకాలుగా నా కట్టిపడేసినట్లుగా అథార్టీ చెలాయిస్తూ మాట్లాడుతుంది.

మరి అలాంటి అమ్మాయికి నేనొక్కడినే అంత సన్నిహితంగా వొచ్చానా లేక నాలాంటి వాళ్ళు మరికొంతమందిని సైతం కీలుబొమ్మలుగాచేసి ఆడిస్తోందా అన్నది నా అనుమానం.

ఇప్పుడు మీ మాటల్నిబట్టి నీతా నేననుకున్నంత కడిగిన ముత్యంకాదనీ, గులాబీ పూవులాంటి ఆమె సౌందర్యం చుట్టూ పైకె కనిపించకపోయినా మచ్చులవంటి ముళ్ళు పొంచున్నాయని నాకు అర్థమైంది.

సో! ఫైనల్‌గా ఒక్కమాట.

నాకు తెలియని విషయాలు ఆమె గురించి మీకు తెలిసినట్లే మీకు తెలియని ఆమె రహస్యాలు నాకు తెలుసు.

అందుచేత మనం మనం కలిసి వర్క్‌చేస్తే ఆమె అన్ని గుట్లూ రట్టు చెయ్యవచ్చు'' అని భోజనం పూర్తికావడంతో లేచి బాత్‌రూమ్‌లో చేతులు వాష్ చేసుకోవడానికి వెళ్ళాడు.

అతను అలా వెళ్ళగానే సూరీ, రమణలు ఒకరి ముఖం మరొకరు చూసుకున్నారు.

కళ్యాణ్‌కి నిజంగా నీతా అంటే విడదీయలేనివల్లమాలిన అభిమానం వుండివుంటే అతడిని ఆమెనుంచి ఎలా విడదీయాలా అని అంతక్రితం వరకూ బుర్రలు పగలగొట్టుకున్నారు.

కానీ, అతని మాటల ధోరణి విన్నాక

సంబంధం

"మా అమ్మాయికి ఇనుప వ్యాపారం చేసే రవికుమార్‌తో సంబంధం ఖాయమైంది" చెప్పాడు శివయ్య.

"మీరూ వ్యాపారస్తులేగా" అడిగాడు కోటయ్య.

"అవును అయస్కాంతాల వ్యాపారం" చెప్పాడు శివయ్య.

—గద్దం వెంకటేశ్వర్లు (ఒంగోలు)

అతినిది కేవలం పైపై ఆర్భాటమే అని తేలిపోయి రిలీఫ్‌గా ఫీలై ఇంత ఈ కళ్యాణ్‌ని కూడా కొంత ఆశపెట్టి పూర్తిగా తమవైపుకు తిప్పుకుని తమకు అనుకూలంగా సహాయప డేలా చేసుకుంటే ముఖ్యంగా నీతా విషయం లో ఆమెను నమ్మకంగా వంచించి లొంగదీ సుకోవడానికి వీలవుతుందని భావించారు.

తిరిగి వచ్చిన కళ్యాణ్‌తో సూరి "వెల్ మై ఫ్రెండ్ మిస్టర్ కళ్యాణ్! ఇప్పటికైనా మమ్మల్ని సరిగా అర్థం చేసుకున్నందుకు సంతోషం.

ఇకపోతే ఒక్క విషయం.

మీకు నీతా దక్కకుండా పోయిందే అన్న విచారం ఏ మాత్రం వద్దు.

మీరు మాతో ఎంత సహకరిస్తే అంతగా నీతాను తలతన్నేలాంటి వాళ్ళను ఎంతమం దిని కోరితే అందర్ని మీరంటే పడిచచ్చేలా చేస్తాం!

"దట్స్ ఆల్ రైట్! ఆ విషయాలన్నీ నాకు బాగా అర్థమయాయ్యి. కానీ, నాతో నీతాకు వున్న కనెక్షన్ ఎందుకు వొదులుకో మంటున్నారో అది కాస్త ముందు చెప్పండి.'

ఆ ప్రశ్నతో వాళ్ళిద్దరూ మరోసారి ఒకరి వైపుకు మరొకరు చూసుకుని ఇంక చెప్పక తప్పదన్నట్లు కళ్ళతోనే సమాధానం చెప్పుకుని అదోలా నవ్వుతూ "చూడు కళ్యాణ్ ! ఆ నీతా కన్నె ముసుగులోని లొసుగులన్నీ మనగుప్పిట్లో వున్నాయి కాబ ట్టి ఆమెను కాస్త సామదానబేధ దండోపా యాలతో పూర్తిగా మన వశం చేసుకుంటే ఆమె మనకు ఒక బంగారు బాతు అవుతుం ది.

ఆమెను కేవలం నీ వొక్కడివే ఆశపడి నా అది ఎలాగూ జరిగే పనికాదు.

అందుకే మనం మనం చేతులు కలిపితే అందరికీ ఆమె అందించే బంగారు గుడ్లతో కాలం హాయిగా వెళ్ళిపోతుంది.

ముందే చెప్పినట్లు ఆమె నువ్వనుకున్నం త అమాయకురాలేమీకాదు.

తన చుట్టు నీలాంటి వాళ్ళను చాలామం దిని తిప్పుకుంది.

అందుచేత ముల్లుని ముల్లుతోనే తియ్యా లి.

నువ్వు ఆమెను ఇంకా ఎప్పటిలాగే ప్రేమిస్తున్నట్లే నటిస్తూనే వుండు.

ఆమె అసలు రంగు నీకు అతి త్వరలోనే తెలియజేస్తాం" అన్నారు.

ఈ సలహా కళ్యాణ్‌కి బాగానే నచ్చింది.

తవంత తామగా ఆమెనుంచి ఏదో సాకు కల్పించి విడిపోవవసరంలేదు.

ఆమె అసలు నైజం వీళ్ళు చెప్పినట్లుగా చెడ్డదైనట్లయితే ఆమె అంతట ఆమె తనని ఇంక ముఖం చూపించలేక తన దారినుంచి తప్పుకుంటుంది అనుకుని తేలికగా ఊపిరి పీల్చుకొని వాళ్ళతో చేతులు కలపడానికే నిశ్చయించుకున్నాక ఆ ప్రకారం వాళ్ళకు మాట ఇచ్చాడు.

కానీ, తను తీసుకొన్న ఆ ధారుణనిర్ణయ ం ఆశయం వున్నప్పటికీ ఒక అమాయకురా లి జీవితాన్ని ఏ విధంగా అధోగతి పాలుచేయ బోతోందో ఆ క్షణంలో అతినికి తెలియదు.

(ఇంకావుంది)